

51. Etsi suo tempore dormiens, vigilabat ille per emissarios, inter inimicos amicosque distributos, sibi que invicem ignotos.

52. Quamquam hostium coercitor, castella habebat haud expugnanda : etenim leo, elephantorum victor, non præ timore in cavernis recubat.

53. Fausta ejus incepta bene perpensa atque non frustrata oryzæ granorum instar, in culmis latentium, occulto maturescebant.

54. Vel summam prosperitatem adeptus, nunquam de via recta deflecebat : mare salsum, quando extumescit, intrat in fluviorum ora.

55. Quamquam civium alienationem subito remove-re valisset, hanc nunquam ita in iis excitabat, ut eam prohibere opus fuisset.

56. Probus ille atque potens non nisi eos impugnabat, quibus par erat : etenim sylvæ ardentis flamma, etiamsi vento adjuta, aquam non adoritur.

57. Non ille Honestum subvertebat Utili sive Dulci, neque hæc duo illo, neque Utile Dulci, neque Dulce Utili, sed tria æque tractabat.

58. Amici fortuna deserti gratiam haud referunt, si felicitate gaudent adversarii evadunt ; quapropter ille amicis suis modicam tantum potestatem concedebat.

59. Suarum hostiumque virium robur debilitatemque perpendens, bellum incipiebat, si semetipsum hoste fortio-rem videret ; sin minus, restabat.

60. Per opes aliis succurrere valemus ; ideo ille divitias accumulabat : etenim nubes, aqua repleta, a *châtakis* imploratur.

61. Hostium labores destruens ille, in suis inceptis multum ponebat operæ. Suas infirmitates celabat, hostes vero a parte infirma adoriebatur.

62. Illius sceptrum tenentis exercitus, a patre auctus, armis instructus, pugnandi gnarus, nunquam ab ipsius corpore separatus erat.

63. Ut serpenti gemmam in ipsius capite, sic illi potestatem ejus triplicem nullus hostis eripiebat, sed ipse hostium potestatem arripiebat, veluti magnes ferrum.

64. Mercatores pro libitu proficiscebantur in fluviiis, veluti in piscinis, in sylvis, veluti in hortis, atque in montibus, veluti in suis ædibus.